

Sorozatok ideje

■ *Miért van az, hogy ha egy mexikói szappanoperáról van szó, akkor működik, akár a 4675. résznél is: a közönség kíváncsi és érdeklődő. Médiatudósok tudják rá a választ, és persze nem olyan bonyolult ez, de mégis kérdés marad: a televízió és rádió kívüli egyéb orgánusok, különösen az írott sajtó magazinjai vagy egyes magukat színvonalasnak ítélő folyóiratok vajon miért is próbálkoznak újra és újra egyes rovatokban „közelebb hozni” kényes, vagy egyenesen tabu témákat, felvállaltan „okítani az olvasókat” visszatérő, ezáltal jó ismerőssé váló, biztonságos, mert kiszámítható ismereteket nyújtó, egymás után megjelenő sorozatokkal? Ez ugyan úgy működik, mint a tévében?*

Akár igen, akár nem, gondoltuk, mi is megpróbáljuk, hogy egy-egy izgalmas módszer vagy témakör folyamatos napirenden tartásával elindítsunk sorozatokat. Nem tudjuk, megérjük-e bármelyikkel a „100. adást”, de úgy ítéltük meg, fontos megmutatni azokat a műhelymunkákat – legyen szó jubileumi pályázatokról vagy családi videotréningről –, amelyek egyediségükben olyan általánosan érvényes tanulságokkal szolgálhatnak, hogy méltán állhatnak az érdeklődés folyamatos fókuszában. Szerencsénkre van miből meríteni.

*Mint olvasóinknak korábban ígértük, a fővárosi és pest megyei gyermekvédelem 100 éves jubileuma alkalmából meghirdetett szakmai tapasztalat-feldolgozó pályázat valamennyi díjnyertes darabját közzétesszük. Erről átfogó elemzést, értékelést is olvashatnak, és mostani számunk **Fókusz** rovatában kapott helyet Híri Gabriella – intézményvezető – nagyvívű, I. díjas tanulmányának rövidített változata, a Menedék Alapítvány – Mamásotthon bemutatása. Ezzel indul útjára a jubileumi pályamunkákat bemutató **Jubileum** elnevezésű sorozatunk, reményeink szerint kedvet csinálva hasonlóan sikeres, pályázaton kívül is tartalékban lévő, a szakmai tapasztalatok összegzésére vállalkozó munkákhoz.*

*Másik most induló sorozatunk a **Segítő Kamera**. Korábbi számainkban írtunk már a családi videotréning modellről, többféle megközelítésben is. A sorozat az Esettanulmány rovatban jelenik meg, hiszen a Magyar Videotréning Egyesület munkatársai – a tanulmányok, esetleírások-elemzések szerzői – nem kevesebbre vállalkoztak, hogy a módszert, annak alkalmazását, eredményeit, premier plánból tárják olvasóink elé: ahogyan a kamera is dolgozik – mindent megmutatva. Így lehet ez azoknak is rendkívül élményszerű, akik nem hallottak még magáról a módszerről. Szerkesztőként kötelességemnek érzem, hogy néhány alapvető információt mégis adjak e helyen. A családi videotréning (angol eredetiben: video home training) nem túl régi és nem is túlságosan elterjedt segítő módszer, amelyet ezzel együtt több országban meglehetősen sikerrel használnak, és amelynek magyarországi adaptációja 1998-ban kezdődött. A módszer lényege és egyben specialitása, hogy fő eszközként videofelvételeket és a rögzített események mélyelemzését használja fel ahhoz, hogy egy adott problémának a megoldásában (szülő-gyermek és szülő-szülő megromlott kapcsolata, kommunikációs nehézségei, tehetetlenségérzése stb.) hatékony és intenzív segítséget nyújtson.*

A magunkról látott szituatív képek olyan módon hatnak ránk és későbbi viselkedésünkre, ami csak ilyen típusú vizuális visszajelzéssel érhető el, vagy legalábbis megdöbbenően felerősíti a problémafelismerés és segítségnyújtás-elfogadás hatékonyságát más módszerekhez képest.

A kamera tükröz és nagyító egyszerre, de negatív és pozitív magatartásformáinkat, megnyilvánulásainkat is megmutatja. Természetesen a családi videotréning eszközével azokban a családokban lehet dolgozni, ahol van igény a változásra, változtatásra, nyitottak és együttműködőek abban, hogy egyrészt ilyen mélységben feltárulkozzanak a kamerának, másrészt szembesülni legyenek képesek a visszajelzésekkel.

Végül, hadd ajánljam figyelmükbe Berszán Lídia Tabu-bontását, amely egy talán elfelejtettnek hitt, mégis napi nehézségeket jelentő kérdéskörbe vezet be bennünket: azon gyermekek szexuális fejlődéséről ír, akik különböző fokban értelmi sérültek. Szóba hoz olyan kényes kérdéseket is, amelyek a napi problémák, aktuálisan megoldandó feladatok mögötti attitűdöket, lehetséges és kívánatos viszonyulási módokat vizsgálják. És ami ez utóbbit illeti: nemcsak ebben a témában kellene önvizsgálatot tartanunk.

Gyórfi Éva